

Dr. Bitskey Botond főtitkár

részére

Ügyszám: IV/1951-1/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1951-2/2017	
Érkezett: 2017 NOV 29.	
Peldány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	<i>[Signature]</i>

Tisztelt főtitkár úr!

1/2002. (I. 17.) IM rendelet

34. § Befejezett a végrehajtási ügy akkor is (ügyviteli befejezés), ha

a)⁹⁵ a végrehajtást valamennyi végrehajtási cselekményre kiterjedő hatállyal felfüggesztették,

b) a végrehajtás szünetel, stb...

Tehát az az érvelés, hogy a Törvényszék döntését „a végrehajtási eljárás során hozta meg” nem állja meg a helyét.

Precedens: **3268/2014. (XI. 4.) AB végzés (5)**: „...az Alkotmánybíróság nem zárkózott el az olyan végrehajtási kifogást elbíráló végzés alkotmányossági felülvizsgálatától, amely az ügy befejezését jelenti {Abv, Indokolás [9]} ... az Alkotmánybíróság a támadott határozatot, amely a szüneteléssel ügyviteli szempontból befejezett végrehajtási eljárás díjvonzatának törvényességét vizsgálta, olyannak tekintette, amely alkotmányjogi panasszal támadható”

Az Ön által hivatkozott **3179/2013. (X. 9.) AB végzésben** az adós nyújtotta be a panaszt, végrehajtási cselekmény közben történtek tekintetében. Én a végrehajtást kérő vagyok, és a végrehajtási cselekmények elmaradása miatt emeltem panaszt. Fenti végzésben szó szerint a következő áll:

„A végrehajtási kifogás **a végrehajtás foganatosítása során** a végrehajtó intézkedésével szemben igénybe vehető jogorvoslat, amelyet nemperes eljárásban bírál el a bíróság. Végrehajtási kifogást törvényben meghatározott határidőn belül lehet csak előterjeszteni [**Vht. 217. § (2) bekezdés**].”

A hivatkozott törvény szövege:

(2) A kifogást **a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon belül kell benyújtani** a végrehajtónál, aki azt - a kifogásolt intézkedésre vonatkozó iratok másolatával együtt - 3 munkanapon belül továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Ha az intézkedés később jutott a kifogást előterjesztő tudomására, vagy a kifogás előterjesztésében a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon túl is akadályozva volt, a végrehajtási

kifogás előterjesztésének határidejét a tudomásszerzéstől, illetőleg az akadály megszűnésétől kell számítani, amennyiben a kifogást előterjesztő a későbbi tudomásszerzés vagy az akadályoztatás tényét kellően igazolja. A végrehajtó intézkedésétől számított 3 hónap eltelte után nem lehet kifogást előterjeszteni; e határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.

Tehát az Alkotmánybíróság állásfoglalása a végrehajtói **intézkedés közben** történt kifogásra vonatkozik, nem az **intézkedés elmaradása** miatt tett panaszra, amire 3 év a határidő az igazságügyi miniszter **3/2015. (II. 25.) IM rendelete** szerint **(4 §. (7)).**

Ezt a tényt támasztja alá határozat következő mondata is:

*„A kifogás tárgyában való döntéssel a bíróság a **kifogásolt intézkedést** megsemmisítheti és a végrehajtót új intézkedés megtételére kötelezheti [Vht. 217/A. § (4) bekezdés]. „ Sem az idézetben, sem a hivatkozott bekezdésben nincs szó az intézkedés elmaradásáról.*

Fentiekre alapozva hozta meg döntését az Alkotmánybíróság, miszerint: „A végrehajtási kifogásra vonatkozó rendelkezések alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által sérelmezett, a végrehajtási kifogásait elutasító jogerős végzést a bíróság nem az ügy érdekében, de nem is a végrehajtási eljárás befejezése tárgyában, hanem **a végrehajtási eljárás során** hozta meg, ezért a döntés ellen alkotmányjogi panasznak nincs helye.”

Továbbá azért sem vonatkoztatható fenti határozati döntés az én ügyemre, mivel **jelen esetben a bíróság az ügy érdekében hozott döntést.** A végrehajtó 2015. június 29-én ad acta tette az ügyet a **Vht. 52. § d)** pontja alapján.

Az 1994. évi LIII. törvény 54. § (1)²⁰⁴ A végrehajtást akkor lehet folytatni, ha az 52. § d)²⁰⁸ pontja esetén valószínűsítették, hogy az adósnak van olyan vagyontárgya, amely lefoglalható, illetőleg értékesíthető.

Évekig hiába érdeklődtem minden lehető fórumon, hogy ez mit jelent, semmilyen magyarázatot nem kaptam, nagyon hasznos lenne egy kiegészítés vagy egy törvényt magyarázat azzal kapcsolatban, hogy mégis kinek kell valószínűsíteni és ez mit jelent pontosan!

Hosszas és alapos kutatásomnak köszönhetően megtaláltam Dr. Szalai Ildikó 2016-ban a Jogi fórumon megjelent publikációját, amiben végre világosan le van írva, hogy „A szünetelés tartama alatt a végrehajtó az adósról nem szerezhet információkat, nem gyűjthet be adatokat. Végrehajtási cselekményeket tehát nem végezhet.”

(Lefoglalható vagy értékesíthetetlen vagyontárgy hiányában szünetelő végrehajtási eljárás folytatásával kapcsolatban felmerülő gyakorlati problémák c. publikáció 3.1, www.jogiforum.hu)

Ebből következik, hogy a végrehajtó többé semmilyen intézkedést nem foganatosít jelen ügyben, nekem semmilyen információ nem áll rendelkezésemre a volt férjemről, jogosultságom sincs az adós vagyonának felkutatására, a bíróság pedig **az ügy érdemében döntő határozatot hozott** azáltal, hogy jog- és Alaptörvény sértő eljárás keretében elutasította a panaszomat. Amennyiben a bíróság biztosította volna a tisztességes eljáráshoz való jogot, akkor kötelezte volna a végrehajtót a cselekmény folytatására. Az elutasítás jelen végrehajtási ügyre nézve **döntő jelentőségű érdemi döntés**, egyet jelent a **végrehajtási ügy érdemi befejezésével**.

Ezen kívül a Törvényszék Végzése **jelen bírósági eljárást befejező döntés**, fellebbezésnek helye nincs, az eljárási illetéket köteles voltam megfizetni, tehát a bírósági eljárás lezárult.

A hivatkozott törvény szövege:

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés...

A Fővárosi Törvényszék döntése mindkét kritériumnak megfelel, a végrehajtási ügy érdemében hozott döntést, valamint jelen bírósági ügyet az elutasítással és az illeték kifizetésére való felszólítással lezárta.

Az én olvasatomban (persze én nem vagyok jogász), a bíróságnak minden esetben tilos megsérteni az Alaptörvényt, és kötelessége biztosítani a tisztességes eljáráshoz való jogot. Kivétel nélkül.

Idézetek **Magyarország Alaptörvényéből**:

„Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az Alaptörvény 24. cikk

(1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

(2) d) **alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;**

Számtalan AB Végzés tartalmazza a következő hivatkozást (pl.: **3270/2017. (X. 19.) [32]**)

*[32] „...Az Alkotmánybíróság hatáskörébe – az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdés d) pontja értelmében – a bírói döntéseknek **kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata** tartozik.”...*

Alkotmányossági szempont lenne, hogy milyen ügyben hozta meg a bíróság az döntést?

Fentiek alapján teljesen **mindegy, hogy milyen eljárás keretében sértette meg a bíróság az Alaptörvényt**. Sehol, semmilyen törvényben nem találok rá kivételt.

Az Abtv. 27. §-a szerint:

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés **vagy** a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

2016. évi CXXX. törvény

101. § [Döntés a meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség viseléséről]

(1) A bíróság a felet - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - **az eljárást befejező határozatában hivatalból kötelezi a meg nem fizetett illeték, valamint az állam által előlegezett költség államnak történő megfizetésére.**

A Pesti Központ Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék egyaránt kötelezett engem a meg nem fizetett illeték államnak történő megfizetésére, ami fenti törvény szerint **az eljárást befejező döntésnek** minősül, tehát megvalósul az **Abtv. 27. §-ában** megfogalmazott „bírói eljárást befejező egyéb döntés” kitétel.

Ezt támasztja alá a **2016. évi CXXX. törvény**

383. § [Döntés az ügy érdemében]

1) A másodfokú bíróság - ha az ítélet hatályon kívül helyezésére e törvény szerint nincs szükség - az ügy érdemében dönt.

Fentiekre való tekintettel beadványom megfelel az Abtv. 55. §-ában foglalt feltételeknek, ezért nem áll fenn az Ön által hivatkozott Ügyrend 25.§. 3. bekezdés d) pontja, sem az Ügyrend 29. §-a, ezért a tájékoztatásában

foglaltakkal nem értek egyet, kérem az eljárás lefolytatását, panaszom érdemi vizsgálatát.

Annál inkább, mivel az Ön levelében foglaltakkal (miszerint: "Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a végrehajtási kifogást elutasító végzés ellen az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz eljárás kezdeményezésére nincs lehetőség.") ellentétben számos esetben került sor érdemi eljárásra titkári elutasítás nélkül. **PI: 3260/2016. (XII. 6.) AB végzés, 3252/2014. (X. 14.) AB végzés, 3268/2014. (XI. 4.) AB végzés, stb...**

Idézetek a Kúria „Az Alaptörvény követelményeinek érvényesülése a bírósági ítélezésben” Joggyakorlat-elemző Csoportja **2016.El.II.JGY.K.1** „Az Alaptörvény követelményeinek érvényesülése a bírósági ítélezésben” Összefoglaló véleményből

*„...bizonyos alaptörvényi szinten rögzített **alkotmányos elveknek** akár egy polgári, akár egy büntetőjogi, akár egy munkajogi és természetesen egy közigazgatási jogi ügyben is **közvetlenül érvényesülniük kell** (hiszen az Alaptörvény elvei nem ismételhethők meg egy jogszabályban, így nem lesz elegendő a bíróságnak csak a jogszabályra hivatkoznia), **csak azok figyelembevételével hozhat döntést a bíróság....**”*

*„...**A bírósági eljárásokban (is) alapvető fontossággal bír, hogy az abban résztvevő személyek ügyében eljáró szervek, az eljárásuk során az Alaptörvény szellemében, a vonatkozó jogszabályi keretek között folytassák tevékenységüket. Ez az Alaptörvény B) cikkéből is következő, a jogállamiság elvével szorosan összefüggő jogbiztonság követelményéből is fakad.** A jogbiztonság a jogállamiságtól elválaszthatatlan fogalom, hiszen a jog uralma a közjó eléréséhez önmagában kevés...”*

*„...**Így az olyan ítélezési gyakorlat, amelyben nem érvényesülnek az Alaptörvény rendelkezései, azok figyelmen kívül hagyásával születik döntés, nem felel meg a jogbiztonság követelményének...**”*

Jogbiztonság: Az **AB 9/1992. (III. 5.) határozatában** kimondta: „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság; a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi [...] hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” Ez a legkevesbé sem mondható el a következőről: **1994. évi LIII. törvény 54. § (1)²⁰⁴** A végrehajtást akkor lehet folytatni, ha az **52. § d)²⁰⁸** pontja esetén valószínűsítették, hogy az adósnak van olyan vagyontárgya, amely lefoglalható, illetőleg értékesíthető

Egyáltalán nem egyértelmű, nem kiszámítható, legkevésbé előrelátható, hogy mikor, kinek és mi alapján kéne valószínűsíteni!

Teljes mértékben egyetértek fentebb idézett dr. Szalai-Almádi Ildikóval, miszerint:

„a Vht. 52. § d), mind a Vht. 54. § (1) bekezdés d) pontjai elavultak, ...feltételezték, hogy a végrehajtást kérő és az adós viszonyában állók egymásról tudomással bírtak, azaz a végrehajtást kérő előbb vagy utóbb értesült adós vagyongyarapodásáról. Azonban napjainkban erről már csak kivételesen beszélhetünk.

...Célszerűnek tartanám a Vht. 54. § (1) bekezdés d) pontjának akkénti módosítását, amely nem követeli meg a végrehajtást kérőtől még a valószínűsítés lehetőségét sem. A végrehajtást kérőnek lehetőséget kellene biztosítani arra, hogy bizonyos idő elteltét követően azt kérje a végrehajtótól, hogy az adós vagyonának felkutatására ismét tegyen intézkedéseket.

A 46/1991. (IX. 10.) AB határozatban az Alkotmánybíróság is rámutatott arra, hogy a bírósági határozatok tiszteletben tartása, a jogerős bírósági döntések teljesítése - akár jogszerű kényszerítés árán is - a jogállamisággal kapcsolatos alkotmányos értékekhez tartozik. A végrehajtási eljárásban már nem a mindenkit megillető alkotmányos személyi jogokat kell elvont módon védeni, hanem az „ártatlanságában” a megelőző eljárás során megcáfolt jogsértővel szemben kell konkrét törvényes kényszerítő eszközöket alkalmazni. Ha ugyanis a végrehajtási rendszer gyenge és könnyen kijátszható, ez óhatatlanul a bírósági határozatok lebecsüléséhez, jogbizonytalansághoz, a jogtudat romlásához, a jogállamiság sérelméhez vezet. Az Alkotmánybíróság a Vht. megalkotása és hatályba lépése előtt mondta ki a végrehajtási eljárás máig alapvető alkotmányosságát. „

Eltekintve a fentiektől: a Pesti Központi Kerületi bíróság egyszerűen ignorálta a panaszom egy részét, ami kihatott az ügy érdemi elbírálására, tehát **megsértette** (többek között) **a tisztességes eljáráshoz való jogot**, ennek ellenére **nekem kellett fizetnem** 7000 Ft illetéket! A Fővárosi Törvényszék deklarálta az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését, további intézkedést tartott szükségesnek, ennek teljesen ellentmondó határozatot hozva **szintén megsértette** (többek között) **a tisztességes eljáráshoz való jogot**, a végén **megint nekem kellett fizetnem** 15.000 Ft illetéket!

Mindkét bíróság bőven túllépte a törvényben megszabott válaszadási határidőt, amivel szintén megsértették az Alaptörvényben foglalt „ésszerű határidőn belül” kitétel.

Ráadásul fentiek teljesen függetlenek az ügy természetétől! A panasz kivizsgálásának mellőzése, az önmagának ellentmondó határozat, az ésszerűtlen válaszadási határidő abszolút független attól, hogy végrehajtó elleni panasz ügyében történtek. Nem értem, hogy követhetne el bármely bíróság bármilyen ügyben ilyen

alapvető Alkotmányértést következmények nélkül? Ezzel az erővel azt írják a határozatba, amit akarnak, úgyszintse jogorvoslat!

Ön szerint, aki felém képviseli az Alkotmánybíróságot, ezt érti az Alaptörvény jogbiztonság és tisztességes eljárás alatt? Mert én biztos vagyok benne, hogy ez nem az!

Mivel az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk magában foglalja a tisztességes eljáráshoz való jogot

„6. CIKK Tisztességes tárgyaláshoz való jog 1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.”, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogot

„13. CIKK Hatékony jogorvoslathoz való jog Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”, -

- így kikérem az Emberi Jogok Európai Bíróságának állásfoglalását is.

Tisztelettel kérem, a fentiek értelmében, különös tekintettel az első bekezdésre, panaszom érdemi vizsgálatát, az eljárás lefolytatását.

Üdvözléssel

2017. XI. 17.

Melléklet: 1 db